

cyrkej — prózdna, dokelž we wjele wosadach z cyła žani Němcy njejsu a či rědcy, kiž tam su, kaž korčmarjo, rěznicy, šosarjo, runje husto pak khwile nimaju kemši hić, pak tež najwjětše nakhilenje k tomu njezačuwaju. Tuž su tak lubi knježa duchowni swój wotpohlad hišće wjele rjenišo docpěli: njetrjebaju z cyła ani dwójcy přédować! Njeh tola spytaju a budža wěsće rjec: probatum! A z tym hišće tón dobry skutk wuwjedu, zo so Serbam z najmjeńša na samym najswjećišim městnje žana kriwda wjacy njestawa! W cyrkwi dyrbi so tola, štož wěm, křesćanstwo wučić a rozšěrjeć, nic pak rěč, kotruž nawuknuć je tak dosć a na dosć składnosće za kóžde serbske džěčo!

2) Žiwjenje před cyrkwu na torhošću. — Krasny, lubozny wobraz poskićeše žiwe hibanje Serbow a Serbowkow kemši khwatacych a wote mšě ducych před cyrkwu na torhošću a hasach. To běše mjeřwjeńca samych rjanych žiwych podobiznow. Woko płowaše wot jeneje tajkeje wabjaceje kupy njedźelscy zdrasćenych pyšnych ludźi na druhu. Tu witachu so znaći wutrobnje a radosćiwje z ruku a ze słowom wote mše, tam rozmołwjachu so přeceljo a přecelnicy ze wšelakich wsow, tam dale khwatachu starobliwe hospozy domoj, zo bychu wobjed w prawym času zhotowale.

Mužscy džěchu pomału a so ze sobu rozmołwjejo we swojich dołhich serbskich kabatach, kotrež běchu zwjetša z čorneho, z džěla tež z módreho suknja, přědku z dwěmaj rjadjkomaj swětłych mosaznych bublinkow. Na hłowach mějachu nimale wšitecy dorosćeni, stari kaž młodzi, obligatne wojeřske čapki — bě tola kóždy z nich hotowy wojak a rjek — a jenož někotři čornopjelsćowe kłobučki, šulscy hólcy pak wšědne „měcki“. Na kabace blyšćachu so pola mnohich wojeřske znamjenja a rjady. Spod kabata pak bě zwjetša pisany lac a wokoło šije pisane rubiško widjeć. Kholowy, najbóle wšě čorne, dosahachu přez nakoleńcy škórni. Pod pažu njeseše jich wjele nimo serbskich spěwařskich swój předešćnik.

A kak pyšny wobraz hakle poskićachu žónske we swojej přistojnej serbskej, rjanemu ćělej wuběrnje přistojacej drasće! Wone woprawdže wědža, što je rjana pycha. Młode „žowča“ běchu kaž wudebjene klanki, a ja spóznach, čehodla drje su w 17.